

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Costin Serghei în numele inculpatului Manastîrean Veaceslav, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi (sediul Bender) din 25 iulie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Manastîrean Veaceslav Xxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în or. xxxx, s. xxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.04.2018 - 25.07.2018 (prima instanță);
2. 13.09.2019 - 21.11.2018 (instanța de apel);
3. 09.09.2019 – 28.01.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Bender) din 25 iulie 2018, Manastîrean Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, pedagogiei pe un termen de 5 ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 19579,22 lei, suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Federația Rusă.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Manastîrean Veaceslav, în perioada lunilor august 2012-septembrie 2012, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane nestabilite până la moment de organul de urmărire penală, în scop de exploatare sexuală comercială, aflându-se în or. Bender, cartierul Nordic, în cadrul unei întâlniri cu XXXX XXXX Xxx, cunoscând cu certitudine despre starea de vulnerabilitate a acesteia, exprimată prin lipsa totală a

mijloacelor financiare pentru achitarea datoriilor, plata serviciilor comunale și întreținerea sa și a copilului său minor, trezindu-i numitei interesul pentru practicarea prostituției prin convingerea că va fi bine plătită, a îndemnat-o de a se deplasa în or. Antalia, Turcia, pentru a practica prostituția, iar ulterior a organizat și a plătit perfectarea pașaportului străin pe numele lui xxxxxxxx și procurarea unui bilet la avion pe ruta Chișinău - Antalia.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal - traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane cu consimțământul acesteia cu scopul exploatarei sexuale comerciale, săvârșită profitând de starea de vulnerabilitate a victimei, cu calificativul comis de două sau mai multe persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel, de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpatul Manastîrean Veaceslav cheltuielile judiciare în mărime de 19579,22 lei, cu menținerea în rest a sentinței.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- în legătură cu extrădarea din Federația Rusă a inculpatului Manastîrean Veaceslav, conform certificatului prezentat în cadrul ședinței de judecată, statul a suportat cheltuieli în mărime de 19579,22 lei;

- prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanței de judecată de a respinge încasarea acestor cheltuieli este greșită.

2.2. Avocatul Chiriac Andrei în numele inculpatului Manastîrean Veaceslav, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav să fie recalificate din art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, și să stabilească o pedeapsă de 4 ani închisoare și în conformitate cu art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, să fie încetat procesul penal, cu eliberarea inculpatului de la executarea pedepsei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță n-a luat în considerare faptul că declarațiile martorului Muncescu Liudmila sunt în contradicție cu toate celelalte probe ale acuzației care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești;

- prima instanță nu a dat nici o apreciere rolului martorului Muncescu Liudmila în toate acțiunile stabilite în cadrul cercetării judecătorești și nu a luat în considerare declarațiile părții vătămate Xxx xX XXX, care a indicat că Muncescu

Liudmila a participat direct sau indirect la toate acțiunile stabilite în cadrul cercetării judecătorești, totodată partea vătămată xXxxXxX a dat declarații false sub jurământ;

- prima instanță a apreciat greșit probele examinate în cadrul cercetării judecătorești;

- probele apărării, lăsate fără apreciere și anume declarațiile martorilor Laboda Alexandru și Trofimova Tatiana cercetate în instanță dovedesc pe deplin poziția inculpatului care nu a fost dezbătută prin nici o altă probă;

- în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a dovedit faptul că acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal. Deoarece totalitatea probelor cercetate în cadrul cercetărilor judecătorești nu vin în contradicție cu declarațiile inculpatului și n-au fost cercetate careva probe care ar dovedi vinovăția lui Manastîrean Veaceslav de comiterea infracțiunii incriminate;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a dovedit prin totalitatea probelor examinate că inculpatul Manastîrean Veaceslav nu a comis nici una din acțiunile prevăzute în dispoziția art. 165 Cod penal, trafic de ființe umane, cum ar fi recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, amenințarea cu aplicarea violenței fizice și psihice, înșelăciune ș.a. Nu este clar cine sunt celelalte persoane care au acționat în urma intenției prealabile cu inculpatul. Acuzarea n-a prezentat nici o probă la acest capitol;

- acțiunile inculpatului au fost calificate greșit în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar în acțiunile lui se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod penal, proxenetismul, adică înlesnirea practicării prostituției, comisă de două sau mai multe persoane;

- în raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art. 220 Cod penal, pe de o parte, și art. 165 Cod penal pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora;

- în cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori tragere de foloase de pe urma practicării prostituției, săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art. 220 Cod penal;

- în situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzută de art. 165 Cod penal;

- traficul de persoane este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme. Proxenetismul este o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale;

- latura obiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane are un caracter complex fiind compusă din două categorii de acțiuni, ceea ce nu există în cazul acțiunii de constrângere la prostituție;

- în cazul în care făptuitorul constrânge victima la practicarea prostituției, fără a comite recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, primirea acesteia, acțiunile acestuia urmează a fi calificate în baza prevederilor art. 220 Cod penal - proxenetismul realizat prin constrângerea la practicarea prostituției;

- în cazul proxenetismului exprimat prin acțiunea de constrângere la practicarea prostituției nu se urmărește scopul exploatării sexuale comerciale sau necomerciale;

- pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată nu au fost aduse careva probe ce ar confirma că infracțiunea imputată inculpatului Manastîrean Veaceslav a fost comisă de două sau mai multe persoane în urma înțelegerii prealabile, ele având un caracter declarativ nefiind probate prin nici o probă;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a inclus în durata executării pedepsei termenul aflării inculpatului Manastîrean Veaceslav sub arest în Federația Rusă de la data 25 august 2017 până la 15 februarie 2018, când a fost extrădat;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță a lăsat fără apreciere faptul că partea vătămată Taracila (Olaru) Nadejda, fiind cum indică instanța de judecată victimă a traficului, n-are și nici n-a avut niciodată careva pretenții de ordin moral sau material față de inculpat, iar pedeapsa numită în mărime de 10 ani închisoare, a fost numită de instanța de judecată fără a lua în considerare personalitatea inculpatului;

- după ce a fost audiat inculpatul în prima instanță până la adoptarea sentinței la data de 25 iulie 2018 nu au fost dactilografiate declarațiile și n-au fost semnate de către inculpat. Iar în sentință sunt reflectate declarațiile inculpatului scrise în rechizitoriu nu cele date în cadrul cercetării judecătorești, ce contravine prevederilor art. 19 alin. (1) Cod de procedură penală.

2.3. Inculpatul Manastîrean Veaceslav, care a solicitat casarea sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanță.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- în cadrul urmăririi penale, acuzatorul de stat la solicitarea inculpatului nu a prezentat procesele-verbale cu privire la confruntări și nici o informație cu privire la grupul de persoane incriminat, de asemenea legătura sa cu cetățenii din Turcia sau venirea lui în Turcia;

- acuzatorul de stat a influențat asupra declarațiilor șoferului, a lui XXXX XXXX Xxx și Muncescu Liudmila, nu a fost prezentată confruntarea cu martorul

Muncescu Nadejda. În cadrul confruntării cu martorul Secara Serghei, șoferul a declarat că a fost presat și amenințat cu un termen real de închisoare;

- a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale doar 15 minute și în lipsa apărătorului;

- în cadrul cercetării judecătorești martorul Muncescu Liudmila care se afla peste hotare, când s-a întors în țară a fost audiată nemijlocit înainte de ședința de judecată de către procuror;

- în cauză nu sunt părți vătămate, nu au fost formulate careva pretenții față de inculpat, de asemenea, nu au fost înaintate acțiuni civile;

- în cadrul ședinței de judecată, prima instanță nu a luat în considerare declarațiile martorilor apărării, dar și ale martorului principal al acușării, care a fost audiat în cadrul ședinței de judecată, audierea a fost efectuată exclusiv pe înregistrarea audio, la sfârșitul audierii nu i-a fost inclusă această înregistrare pentru a o asculta, pentru a corecta sau a completa declarațiile sale, motivând că greșierul va consemna totul în procesul-verbal și inculpatul se va familiariza cu acesta, ceea ce nu a avut loc.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit just situația de fapt, încadrând corect acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav corect în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că deși inculpatul Manastîrean Veaceslav nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acușării, printre care declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume:

- declarațiile martorilor XXXX XXXX Xxx (f.d. 162-163, vol. II), Secara Serghei (f.d. 164-165, vol. II), Mașnic Natalia (f.d. 166, vol. II), Sergheev Arcadie (f.d. 167, vol. II), Trofimova Tatiana (f.d. 168, vol. II), Laboda Alexandru (f.d. 169, vol. II), Muncescu Ludmila (f.d. 170-171, vol. II);

- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie de către martorul XXXX XXXX Xxx, unde l-a recunoscut pe Manastîrean Veaceslav (f.d. 21, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie de către martorul XXXX XXXX Xxx, unde a recunoscut-o pe Șaripov Natalia; (f.d. 5, vol. II);

- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie de către martorul Secara Serghei, unde l-a recunoscut pe Manastîrean Veaceslav (f.d. 39, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie de către Secara Serghei, prin care a recunoscut-o pe XXXX XXXX Xxx (f.d. 40, vol. I);
- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie de către martorul Șaripov Natalia, prin care l-a recunoscut pe Manastîrean Veaceslav (f.d. 43, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare între martorul Secara Serghei și învinuitul Manastîrean Veaceslav din 06 martie 2018 (f.d. 193-196, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare între martor XXXX XXXX Xxx și învinuitul Manastîrean Veaceslav din 16 martie 2018 (f.d. 11-15, vol. II);
- informația privind descifrările convorbirilor telefonice (f.d. 58-80, vol. I).

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea apărătorului Chiriac Andrei privind recalificarea acțiunilor inculpatului Manastîrean Veaceslav din art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, motivând că din probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate în rechizitoriu.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav acțiunea de recrutare a lui XXXX XXXX Xxx, care s-a manifestat prin ademenirea victimei privind condițiile de muncă, salariul pe care îl va primi pentru prestarea serviciilor sexuale peste hotarele Republicii Moldova, iar în rezultat vă scăpa de datorii.

Instanța de apel a stabilit că acțiunea de recrutare a lui XXXX XXXX Xxx comisă de inculpatul Manastîrean Veaceslav a fost constatată din declarațiile martorului Taracilă Nadejda care a indicat că Manastîrean Veaceslav a venit la ea și i-a explicat că urmează să plece în Antalia sau Cipru pentru a practica prostituția, acolo el are o cunoștință care va avea grijă de ea, o va îndruma și o vor învăța cum să se comporte. I-a făcut promisiuni că nu va fi agresată fizic și că va presta servicii sexuale doar cu bărbați cu care va dori ea.

De asemenea, instanța de apel a notat că declarațiile martorului XXXX XXXX Xxx sunt susținute și prin declarațiile martorului Muncescu Liudmila care a declarat că XXXX XXXX Xxx avea probleme în familie și probleme financiare, nu avea bani de grădiniță, de apartament, avea doi copii, fiul era luat la întreținere de către tatăl său, dar fiica a rămas cu mama, XXXX XXXX Xxx , și, pentru că avea probleme financiare a hotărât să plece. După ce a hotărât să plece ea s-a întâlnit cu Manastîrean Veaceslav și el a ajutat-o să perfecteze actele pentru a pleca, cunoaște această informație din cuvintele xXXXXX, ele erau vecine și ea i-a comunicat că Manastîrean Veaceslav a ajutat-o cu actele și ea a hotărât să plece. Peste câteva zile după această discuție, ea bucuroasă a venit în ospetie și i-a comunicat că sunt actele gata și ea va pleca.

Instanța de apel a notat că tot din declarațiile martorului Muncescu Liudmila rezultă că XXXxxxxx xxxX XXX a fost fotografiată, pentru ca ulterior fotografiile să fie transmise în Turcia, ca să fie apreciate.

Astfel, din declarațiile martorului XXXX XXXX Xxx, apreciate în coroborare cu declarațiile martorului Muncescu Liudmila, instanța de apel a constatat că inculpatul Manastîrean Veaceslav a atras-o pe XXXX XXXX Xxx, în scopul exploatării sexuale comerciale, prin ademenirea acesteia referitor la condițiile de muncă, salariul pe care îl va primi pentru prestarea serviciilor sexuale peste hotarele Republicii Moldova, că vă scăpa de datorii.

Totodată, instanța de apel a atestat în acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav acțiunea de transportare a victimei peste hotarele Republicii Moldova în scopul exploatării sexuale comerciale, or, inculpatul a organizat deplasarea lui XXXX XXXX Xxx în mun. Chișinău și a achitat cheltuielile pentru perfectarea pașaportului, ce se confirmă prin declarațiile martorilor XXXX XXXX Xxx și Secara Serghei.

Mai mult, instanța de apel a menționat că acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav de recrutare și transportare a victimei au fost însoțite de acțiunea adiacentă, specifică infracțiunii de "*trafic de ființe umane*" și anume de abuzul de poziția de vulnerabilitate a victimei, or în speță, instanța de apel a constatat că inculpatul Manastîrean Veaceslav știind cu certitudine că XXXX XXXX Xxx se afla într-o situație vulnerabilă, exprimată prin starea financiară și dorința acesteia de a-și redresa situația materială și abuzând de vulnerabilitatea acesteia, a recrutat-o în scop de exploatare comercială și a organizat din mijloacele sale financiare perfectarea actelor necesare pentru plecarea peste hotare.

Circumstanțele de fapt descrise supra sunt confirmate prin declarațiile martorului XXXX XXXX Xxx care a declarat că dânsa i-a comunicat lui Manastîrean Veaceslav despre faptul că duce lipsă de bani, că are un copil minor și are datorii la serviciile comunale, iar inculpatul i-a comunicat că o va ajuta cum va putea.

Totodată, s-a reținut că martorul Muncescu Liudmila a confirmat că XXXX XXXX Xxx avea probleme în familie și probleme financiare, nu avea bani de grădiniță, de apartament, avea doi copii, fiul era luat la întreținere de către tatăl său, dar fiica a rămas cu mama și din motiv că avea probleme financiare a hotărât să plece peste hotare.

La fel, instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpatului Manastîrean Veaceslav, precum că acuzatorul de stat a influențat martorii Muncescu Liudmila, Secara Serghei, specificând în acest sens că afirmațiile inculpatului sunt declarative și nu sunt susținute prin careva probe, mai mult, martorii au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea penală pentru darea cu bună-știință a declarațiilor false.

Subsidiar, instanța de apel a notat că în cazul în care o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori

trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art. 220 Cod penal.

Însă, în situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzută de art. 165 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a relatat că prin probele administrate de acuzatorul de stat și care au fost apreciate de către prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, a fost demonstrată prezența în acțiunile inculpatului Manastîrean Veaceslav a acțiunilor principale ale laturii obiective a infracțiunii de „*trafic de ființe umane*” și anume - „*recrutarea*” și „*transportarea victimei*”, acțiunile principale fiind însoțite de acțiunea adiacentă „*abuz de poziția de vulnerabilitate*”.

Instanța de apel a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că inculpatul Manastîrean Veaceslav având intenția de recrutare a lui xXxxxXXXXxx în scop de exploatare sexuală comercială, știind cu certitudine că ea se află într-o situație vulnerabilă, exprimată prin starea financiară și dorința acesteia de a-și redresa situația materială, abuzând de vulnerabilitatea acesteia, a organizat din mijloacele sale financiare perfectarea actelor necesare pentru plecarea peste hotare și anume i-a perfectat pașaportul pentru ieșirea peste hotare. Ulterior, a transportat-o pe XXXX XXXX Xxx în mun. Chișinău la Aeroport, de unde urma să ajungă în Turcia și urma să fie exploatăată sexual.

Cu referire la agravantă prevăzută la lit. d), alin. (2) art. 165 Cod penal „*de două sau mai multe persoane*”, instanța de apel a notat că prin ordonanța de disjungere a materialelor cauzei penale din 20 aprilie 2018, s-a dispus disjungerea materialelor din cauza penală nr. 2012050182 în privința persoanei nestabilite de către urmărirea penală, care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Ce ține de criticile avocatului Chiriac Andrei și inculpatului Manastîrean Veaceslav, precum că declarațiile inculpatului date în ședința de judecată a primei instanțe nu au fost dactilografiate și nu au fost semnate de către inculpat, instanța de apel a menționat că în cadrul ședinței de judecată din 29 iunie 2018, când s-a purces la audierea inculpatului, președintele ședinței a propus participanților la proces, în legătură cu faptul că greșierul nu reușește să scrie în ședința de judecată, este începător în activitate, ca inculpatul să vorbească fluent, fără a urmări la greșier, iar ulterior, greșierul după ședința de judecată va lua căștile și va scrie explicațiile

inculpatului după înregistrarea audio, iar părțile la proces, inclusiv avocatul și inculpatului au fost de acord.

În acest sens, instanța de apel a specificat că în conformitate cu art. 337 alin. (1) Cod procedură penală, declarațiile inculpatului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile și ale martorilor în ședința de judecată se consemnează în scris de greșier ca documente separate care se anexează la procesul verbal. Declarația scrisă se citește de către greșier, iar dacă persoana care a depus-o cere, i se oferă posibilitatea să o citească. Dacă persoana care a depus declarația confirmă conținutul ei, o semnează pe fiecare pagină și la sfârșit. Dacă persoana care a depus declarația nu poate semna sau refuză să o semneze, despre aceasta se face mențiune în declarația consemnată, indicându-se motivele refuzului.

Ulterior, însă inculpatul Manastîrean Veaceslav a refuzat să semneze procesul-verbal de audiere a acestuia din 29 iunie 2018, fapt care a fost menționat în conținutul procesului-verbal de audiere a inculpatului.

Argumentele inculpatului Manastîrean Veaceslav, precum că pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale i s-au rezervat 15 minute și a făcut cunoștință în lipsa apărătorului său, au fost respinse de instanța de apel, specificând că din conținutul procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 20.04.2018 se atestă că a participat atât inculpatul, cât și apărătorul Chiriac Andrei, iar apărătorul a declarat că solicită în urma luării la cunoștință cu materialele cauzei penale recalificarea acțiunilor lui Manastîrean Veaceslav din art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal în art. 220 alin. (1) Cod penal. Mai mult, s-a notat că inculpatul Manastîrean Veaceslav nu a invocat careva obiecții referitor la modalitatea de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și nici avocatul la etapa dată nu a semnalizat careva încălcări.

Cu referire la alegațiile inculpatului Manastîrean Veaceslav, precum că în cauză lipsesc părți vătămate, nu au fost formulate careva pretenții față de el, nu există acțiuni civile, instanța de apel apreciază că aceste alegații nu constituie și nu pot forma un temei de achitare a inculpatului sau de recalificare a acțiunilor, în condițiile în care în speță s-a constatat că XXXX XXXX Xxx, care este de facto victima infracțiunii de trafic de influență a refuzat, prin cerere scrisă (f.d. 17, vol. I) să fie recunoscută în calitate de parte vătămată în cauza penală, ceea ce constituie un drept al acesteia în conformitate cu art. 58, 60 Cod procedură penală.

În ceea ce privește critica avocatului Chiriac Andrei care a invocat că prima instanță nu a inclus în termenul de pedeapsă perioada aflării inculpatului Manastîrean Veaceslav sub arest în Federația Rusă de la 25 august 2017 până la 15 februarie 2018 până ce a fost extrădat, instanța de apel reține că inculpatul Manastîrean Veaceslav a fost reținut pe teritoriul Republicii Moldova la data de 15 februarie 2018, fapt ce rezultă din procesul-verbal de reținere din 15 februarie 2018

și s-a aflat în stare de arest preventiv până la 25 iulie 2018, perioadă ce a fost inclusă în termenul de executare a pedepsei de prima instanță.

Ce ține de pedeapsa aplicată inculpatului, prima instanță a reținut prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost motivată, individualizată conform prevederilor legale.

Ce ține de solicitarea procurorului privind cheltuielile judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatului, instanța de apel a notat că sunt neîntemeiate, nefiind prevăzute de art. 227 Cod de procedură penală, iar conform Legii nr. 371 din 01.12.2006 „cu privire la asistența juridică internațională în materie penală”, aceste cheltuieli se trec în sarcina statului solicitant.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procuror, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a acesteia în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatului, în mărime de 19579,22 lei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu, cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct, că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este ilegală, ori potrivit datelor din documentele anexate la cauza penală la (f.d. 108-115, vol. II), este justificată suma de 19579,22 lei a cheltuielilor judiciare pentru extrădarea din Federația Rusă a inculpatului Manastîrean Veaceslav;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- instanța de apel greșit a notat, că cheltuielile solicitate de acuzatorul de stat nu pot fi considerate ca cheltuieli necesare în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale pe cauza dată, precum că legislația procesual-penală nu prevede

încasarea de la inculpat a cheltuielilor ce țin de extrădarea sa, iar asistența juridică internațională în materie penală nu constituie cheltuieli judiciare suportate din contul inculpatului.

4.2. Avocatul Costin Serghei în numele inculpatului Manastîrean Veaceslav, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct 12) Cod de procedură penală și solicită casarea totală a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Manastîrean Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de amendă la limita minimă.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că declarațiile martorilor sunt contradictorii și nu confirmă vinovăția inculpatului Manastîrean Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- XXXX XXXX Xxx a declarat că nu inculpatul a recrutat-o pentru a presta servicii sexuale contra plată, dar a fost convinsă să practice prostituția de către surorile Muncescu. Către inculpat ea s-a adresat după ce a decis să practice prostituția, și ultimul, cu implicarea surorilor Muncescu, a ajutat-o să perfecteze documentele;

- declarațiile lui Muncescu Liudmila sunt în contradicție și cu declarațiile lui XXXX XXXX Xxx, fiind stabilit că, anume Muncescu Liudmila a determinat-o pe XXXX XXXX Xxx să practice prostituția și că surorile Muncescu, care anterior au practicat prostituția, nemijlocit i-au acordat ajutor la perfectarea documentelor, i-au dat sfaturi și îndrumări;

- probe că inculpatul cu siguranță cunoștea despre starea materială a lui XXXX XXXX Xxx, și că fapta a fost comisă în grup de persoane, de acuzare n-au fost prezentate;

- probele examinate nu au confirmat că, inculpatul a comis o infracțiune contra persoanei (asupra libertății de voință și acțiune a persoanei), impusă prin constrângere în diversele ei forme, dar a comis o infracțiune contra sănătății publice, conviețuirii sociale și de asigurare licită a mijloacelor de existență;

- inculpatul fără a recurge la mijloace de constrângere, a întreprins măsuri care au avut scopul înlesnirii practicării prostituției pentru a trage foloase materiale;

- instanțele inferioare la condamnarea inculpatului n-au ținut cont și de faptul că, XXXX XXXX Xxx este învinuită de comiterea, în grup de persoane, a faptei prevăzute de art. 206 Cod penal;

- condamnarea inculpatului în baza art. 165 alin. (2) lit d) Cod penal este ilegală, deoarece acțiunile lui se încadrează în dispoziția alin. (1) art. 220 Cod penal - înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe practicarea prostituției

de către o altă persoană, dat fiind faptul că, fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane;

- Manastîrean Veaceslav a fost reținut la 25.08.2017 în Federația Rusă în scop de extrădare în cauza dată și a fost extrădat în Republica Moldova la 15.02.2018. Astfel ultimul s-a aflat în stare de arest începând cu 25.08.2017 și până la anunțarea sentinței - 25.07.2018.

5. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurenții invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe în partea respingerii solicitării procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare din prezenta speță, precum și în partea ce ține de comutarea perioadei în care inculpatul a fost reținut în Federația Rusă din durata pedepsei stabilite, precum și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, or nu a fost motivat clar semnul calificativ al faptei incriminate - abuzul de starea de vulnerabilitate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate

da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, **dacă infracțiunea a fost corect calificată**, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, **dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate** și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În acest sens, Colegiul penal lărgit, verificând materialele cauzei penale, constată că prima instanță în sentință (f.d. 177 - 195, vol. II), contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, în partea descriptivă nu a motivat soluția sa consemnată în dispozitivul sentinței (f.d. 195, vol. II) de respingere a solicitării procurorului de încasare de la inculpat a cheltuielilor judiciare suportate pentru extrădarea inculpatului din Federația Rusă în mărime de 19579, 22 lei.

Totodată, se atestă că instanța de apel în decizia sa (f.d. 56-57, vol. II), s-a expus superficial, fără o motivare clară și fără a lua în considerare pe deplin esența prevederilor legale relevante aspectului examinat, pe chestiunea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare de extrădare, suportate în speța dată.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că instanța de apel urma să țină cont de faptul că conform art. 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3), 535 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate. Cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (1), 82 alin. (1) din Legea 371-XVI din 01.12.2006, în vigoare din 02.02.2007, cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt

suportate, de regulă, de statul solicitat. Cheltuielile aferente procedurii de extrădare efectuate pe teritoriul său le suportă Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate.

Conform art. 24 alin. (1) din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, în vigoare pentru Republica Moldova din 31.12.1997, cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit accentuează că cheltuielile de extrădare sunt catalogate ca judiciare, fiind suportate de Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate, or potrivit prevederilor art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, normă generală, care nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa încălcarea termenului rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

În același timp, se menționează că potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă că conform art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, în situația în care în sentința primei instanțe lipsește cu desăvârșire motivarea în fapt și drept a soluției privind respingerea cererii procurorului în aspectul vizat, instanța de apel, în limitele competenței legale, prevăzute de normele procesuale, nu a argumentat pe deplin, fără a ține cont de particularitățile speței date, cine urmează să suporte plata cheltuielilor judiciare.

În acest sens, se notează că de către instanța de apel urma să se verifice faptul că la 15 februarie 2018, Manastîrean Veaceslav a fost extrădat din Federația Rusă, pentru a fi tras la răspundere penală, iar potrivit certificatului prezentat de către

Direcția finanțe a Inspectoratului General al Poliției, pentru extrădarea acestuia au fost suportate din contul bugetului de stat cheltuieli în mărime de 19579, 22 lei (f.d. 110, vol. II).

Mai mult, era relevant de a se verifica dacă inculpatul Manastîrean Veaceslav avea cunoștință de derularea procesului penal în privința sa și dacă în aceste condiții inculpatul s-a eschivat de la urmărirea penală, părăsind teritoriul Republicii Moldova cu scopul de a evita răspunderea penală.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit reține că în speță nu s-a verificat prin prisma prevederilor art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, existența condițiilor de eliberare de plata cheltuielilor judiciare, totală sau parțială, și anume dacă inculpatul se află în insolvabilitate sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea acestuia.

De asemenea, Colegiul penal lărgit, analizând conținutul sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, reține că ambele instanțe ierarhic inferioare, în condițiile în care în speță e cert stabilit că inculpatul a fost reținut și extrădat din Federația Rusă, nu au verificat durata termenului în care inculpatul a fost reținut în Federația Rusă în vederea extrădării acestuia și nu s-au expus clar pe chestiunea ce ține de computarea acestui termen din durata pedepsei aplicate, fără a lua în considerare prevederile art. 10 din Legea nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, ce stipulează că durata arestului efectuat în străinătate în îndeplinirea unei cereri de asistență juridică formulate de autoritățile Republicii Moldova în temeiul Codului de procedură penală și a acestei legi, este luată în calcul în cadrul procedurii penale a Republicii Moldova și se compută din durata pedepsei aplicată de instanța de judecată națională.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a respectat pe deplin normele procesuale expuse supra, și a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe în partea respingerii solicitării procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare și în partea ce ține de comutarea perioadei în care inculpatul a fost reținut în Federația Rusă din durata pedepsei stabilite, prin ce a fost afectată soluția adoptată.

În acest sens, e de reținut că în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, Curtea a statuat că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal lărgit verificând decizia contestată prin prisma temeiurilor de recurs invocate, atestă că în prezenta speță, instanța de apel nu s-a

expus suficient de clar și de argumentat în privința indicelui calificativ reținut în fapta constatată de prima instanță (f.d. 178, vol. II), menținută și de instanța de apel și anume prezența circumstanței că inculpatul Manastîrean Veaceslav a săvârșit fapta încadrată de instanțele de judecată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, "*profitând de starea de vulnerabilitate a victimei*".

Colegiul penal lărgit menționează că prin prisma art. 2, pct. 10) al Legii nr. 241-XVI din 20.10.2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane că "*stare de vulnerabilitate* " în sensul dispoziției din art. 165 Cod penal, reprezintă starea specială în care se găsește o persoană datorită situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale, situației create de o sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală, situației sale precare și ilegale legate de intrare sau sedere în țară, de tranzit sau destinație.

Starea de vulnerabilitate poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele.

Abuzul de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

Mai mult, Colegiul penal lărgit notează că nu este suficientă atestarea poziției de vulnerabilitate a victimei, dar e necesar să se demonstreze că făptuitorul a abuzat de această poziție, și anume să cunoască la momentul săvârșirii faptei, despre vulnerabilitatea victimei, să folosească și să profite de această stare a victimei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că în decizia sa, instanța de apel a motivat superficial în pct. 7.3.3, în ce constă starea de vulnerabilitate a victimei, menționând că aceasta se confirmă prin declarațiile martorilor XXXX XXXX Xxx și Muncescu Ludmila, și nu a verificat pe deplin și motivat clar dacă inculpatul Manastîrean Veaceslav la momentul săvârșirii faptei a știut de starea de vulnerabilitate a victimei, dar și dacă a profitat de aceasta pentru a facilita săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane, incriminate în prezenta speță.

Prin urmare, fără o clarificare de către instanța de apel a acestei chestiuni esențiale ce afectează încadrarea juridică corectă a faptei incriminate inculpatului Manastîrean Veaceslav, se creează premise pentru incidența în speță și a temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Prin urmare, având în vedere cele menționate supra și că în speță sunt incidente temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, erori ce nu pot fi corectate de instanța de recurs ordinar, urmează a fi casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Costin Serghei în numele inculpatului Manastîrean Veaceslav, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2018 în cauza penală privind-l **Manastîrean Veaceslav XXXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **27 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor